

בש"פ 4146/17 - מוחמד שלاعتה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4146/17

כבוד השופט ע' פוגלם
מוחמד שלاعتה

לפני:
העורר:

נ ג ד

המשיבת: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המוחזqi בחיפה (כב'
השופט א' פורת) במ"ת 17-05-641 מיום 18.5.2017

בשם העורר:עו"ד טארק נעמנה

בשם המשיבת:עו"ד מרון פולמן

ההחלטה

לפני ערר על החלטת בית המשפט המוחזqi בחיפה (כב' השופט א' פורת) שהורה על מעצר העורר עד לתום
ההליכים נגדו.

רקע והליכים קודמים

1. נגד העורר הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות סחר בנשק שלא כדין; ועבירות נוספות של רכישה, החזקה
והובליה של נשק שלא כדין. לפי האישום הראשון בכתב האישום, במהלך שנות 2013 או בסמוך לכך הגיע העורר לבתו
של אדם בשם רביעי חוסיין (להלן: רביע) בלבד עם אדם בשם נסר מחמוד ח'ליפה (להלן: נסר), ורכש מרביע נשק
מאולתר מסווג "קרל גוסטב" (להלן: קרלו) עם מחסנית תואמת וסיקם עם רביע כי ישלם לו סך של 7,000 ש"ח. בהמשך
מסר העורר לרבייע, בתמורה לקרלו וחילף תשלום הסכם האמור, אקדמי חי אוטומטי מסווג "סירקיס" שהחזיק העורר
עמוד 1

בלא רשות על פי דין. לפי האישום השני בכתב האישום, במהלך שנת 2013 או בסמוך לכך מכר העורר לנסר שתי מחסניות התואמות לאקדח מסוג FN וכן מאות כדורים התואמים לאקדח זה, שאותם החזיק העורר ללא רשות על פי דין. לפי האישום השלישי, במהלך שנת 2015 או בסמוך לכך, פנה העורר לרבעיע והציג לו לknut אקדח מסוג "חלוונאי" ושתי מחסניות ריקות תואמות לאקדח זה שאותם החזיק ללא רשות על פי דין. בהמשך, הגיע העורר לבתו של רבעיע כשהוא נושא ומוביל עמו את האקדח והמחסניות האמורים, ומכרם לרבעיע תמורת סך של 14,000 ש"ח. לפי האישום הרביעי, במהלך שנת 2012 או בסמוך לכך פנה לנסר לעורר וביקש לרכוש אקדח. העורר מסר לנסר שיש ברשותו אקדח מסוג STAR, וכי ימכור לו אותו בתמורה לתשלום של 18,000 ש"ח. בהמשך, הגיע לנסר ביחיד עם אדם אחר לרפת של העורר, ושם מכר העורר לנסר תמורת 18,000 ש"ח את האקדח האמור, שאותו החזיק ללא רשות על פי דין.

בגין כל אלה יוחסו לעורר עבירות של שחך שלא כדין לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); רכישה והחזקת שחך לפי סעיף 144(א) לחוק; ונשיאה והובלה של שחך לפי סעיף 144(ב) לחוק.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום התבקש מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 18.5.2017 נעתר בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט א' פורת) לבקשה תוך شكbero כי ישן ראיות לכואורה למעצער העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. אשר לאישום הראשון, נקבע כי האקדח שלפי גרסתו של רבעיע העורר לרבעיע - הוסגר על ידי רבעיע במהלך החקירה, ותיארו של רבעיע את כל הנشك בחקירהתו תואם לכל הנקש שנמצא אצלו; וכי אף תיארו של נסר את כל הנקש האמור, דומה באופן מדוקדק לתיאורו של רבעיע. נקבע כי אף שנסר טען שלא זכר את המועד המדוקדק של האירוע נושא האישום הראשון, לא נפלה סתירה בין זו של רבעיע בעניין זה. ביחס לאישום השני, נקבע כי העובדה שרביע ונסר מסרו גרסאות שונות אשר לכמויות הcadorsים שמכר העורר לנסר, אינה פוגמת בעיקר גרסתם ובסיפור העיקרי שהציגו, כל אחד מהם בנפרד, שענינו מכירת המחסניות עבור אקדח שנמכר קודם לכן מתוצרת ובמחיר שאישרו שניהם. באשר לאישום השלישי, נקבע כי פרטם שהציג רבעיע בגרסהו, שנגעו בין השאר לסוג האקדח שנמכר ולמחירו,ulo גם מגרסתו של נסר. עוד נקבע כי חיזוק נוסף לגרסהותיהם המפליליות של רבעיע ושל נסר, ניתן לראות בהימצאות מספר הטלפון של רבעיע בידי העורר וקיומה של היכרות ביניהם, חרף הטענתה הברורה של העורר בעניין. בנוסף, נקבע כי טענות העורר כי רבעיע ונסר הפלילו אותו בכך קיומו של סכסוך בינם, לא נתמכנו בתיעוד מספק ולא עולה בידו להצביע על סיבת ברורה לעשות כן.

ኖכח כל אלה קבע בית המשפט כי קיימות ראיות לכואורה להוכחת האישומים המียวחסים לנאים. בנוסף, בית המשפט קבע כי סוג וטיבן של העבירות המียวחסות לעורר מקומות עילית מעוצר סטטוטורית למעצער; וכי בשל טיב האישומים וריבוי מעשי הסחר בנشك המียวחסים לו והמסוכנות הרבה הגלומה בנסיבות אלה, חלופת מעצר לא תסכן. לפיק נמנע בית המשפט מל흘ורות על הגשת תסקير בעניינו של העורר.

על החלטה זו נסוב העורר שלפנוי.

הטענות בערר

3. לטענת העורר, שגה בית המשפט המחוזי בקבעו כי ישן ראיות לכואורה להוכחת האישומים המียวחסים לו. נתען כי התשתיות הראייתית בכללה חלה, שכן אל מול הטענות הגורפות של העורר את המיויחס לו, נסמכת המשבה אך על גרסאותיהם המפליליות של רבעיע ונסר, שעםם העורר מסוכסח. העורר התייחס ביתר פירוט לחולשה הראייתית הקיימת עמוד 2

לידיו ביחס לכל אחד מהאישומים הפרטניים שהמשותף להן הוא טענות לסתירה בין הגרסאות שמסרו נסר ורביע, או היעדר חיזוקים מספקים לגרסאות אלו. הדברים יפורט להלן עת נבחן את התשתית הקיימת ביחס לכל אחד מן האישומים השונים. בצד טענות כי שגה בית המשפט המחויז שקבע כי ישנן ראיותلقאורה לחובת העורר, טוען העורר כי שגה בית המשפט המחויז שלא בבחן את האפשרות לשחרר את העורר לחופפת מעצר מתאימה. לבסוף, טוען לקיומה של אכיפה בררנית כלפי העורר מושגנים מעורבים נוספים בפרשה שלא נעצרו.

4. המשיבה מצידה סומכת ידיה על החלטת בית המשפט המחויז, מנימוקיו, וטענתה לקיומן של ראיותلقאורה לצורך מעצר העורר עד לתום ההליכים נגדו. לטענתה, עיקר טענות העורר נוגע למהימנות של רביע ושל נסר שמסרו את הגרסאות המפליליות נגדו, ודין של טענות אלו להתרבר בהליך העיקרי ולא במסגרת הליך המעצר. אשר להבדלים הנטענים בין גרסאותיהם של רביע ונסר עליהם עמד העורר, המשיבה מדגישה כי אלה אינם משמעותיים Dio כדי לפגוע בכוחן הראייתי הכספי של הגרסאות שנמסרו. המשיבה מדגישה כי השנאים תיארו בחקירותיהם מסכת של 13 עסקאות נשק – ארבע מהן רלוונטיות לעורר – והגמ שאינם זוכרים כל פרט ופרט, מחקריםיהם עולה בבירור כי כל אחד מהם מעוררת בפרטיו החלק שלו בעסקאות אלו. טוען כי במלול וחופשות הגרסאות מסכת עובדתית דומה עם פרטיים קונקרטיים זהים וכי יש בהן כדי לחזק זו את זו. זאת בפרטabis לב לכך שנוכח עיתוי מעצרו המוקדם של רביע לעומת זאת המאוחר של נסר, לא היה אפשרותם לאמת גרסותיהם. עוד טוענה באת כוח המשיבה כי אין לקבל את טענות העורר שענין אכיפה בררנית שננקטה כלפיו, שכן נעשתה הבדיקה ביחס למעורבות הגורמים השונים שנעצרו בפרשה, וממילא חלק מההליכים עודם נמשכים.

מצין כבר עתה כי כל אחד משלושת האישומים הראשונים נסמכים בעיקרם על עדות מפלילה ועדות נוספת מחזקת. כך, האישום הראשון נשען על עדותה המפלילה של רביע, עדותה המחזקת של נסר והאקדח שנתקפס; האישום השני נשمر על עדותה המפלילה של נסר, ועדותה של רביע המחזקת את עדותו של נסר; והאישום השלישי נשען על עדותה המפלילה של רביע, ועדותה המחזקת של נסר. לעומת זאת, האישום הרביעי נשمر על גרסתו של נסר בלבד. ביחס לאיושם הרביעי, טוענה באת כוח המשיבה כי החיזוק לגרסתו של נסר הוא קיומם של האישומים האחרים.

דין והכרעה

5. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים הצדדים ובוחנתי את חומר הראיות שהוגש על ידי המשיבה, הגיעו לכלל מסקנה כי קיימת תשתיית ראייתיתلقאורה שמצויה מעצר העורר עד לתום ההליכים נגדו.

6. כדיוע, בית המשפט רשאי להורות על מעצרו של נאשם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו אם נמצא כי קיימות ראיותلقאורה להוכחת העבירות המียวחות לו. בשלב זה בית המשפט אינו נדרש להשתכנע כי יש בראיות הקיימות כדי להוכיח את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר, אלא אף כי טמון בהן פוטנציאלי הוכחה ממשמעות Dio לבסס סיכוי סביר להרשעת הנאשם במיחס לו, לאחר שראיות אלו יועובדו בכור ההייתך של ההליך הפלילי ודיני הראיות המושגים בו (סעיף 21(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996; בש"פ 8087/95 זדה נ' מדינת ישראל, פ"ד (2) 133, 147-146 (1996)). מטעם זה, רק אם הבדיקה הלאכורת מגלה ליקויים יסודיים או קשיים אינהרנטיים בחומר החקירה, יקבע כי אין מזויות נגד הנאשם ראיותلقאורה להוכחת אשmeto, ובמצב דברים זה אין מקום למעצרו עד תום ההליכים (בש"פ 635/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (25.2.2013)).

7. תחילת אצין כי במהלך הדיון לפני טען בא כוח העורר כי הוא מסכים לכך שקיימת "תשתיית ראייתית לכ准确性ת" ביחס לaiישום זה, אך טען שישנה חולשה ראייתית המצדיקה בחינת חולפת מעצר. לטענת העורר, עיקרה של חולשה זו הוא בכך שבבוד שבעוד שנסר טען כי לא ידוע לו כיצד הסטיימה העסקה נושא האישום הראשון, שכן לא היה נכון בעת שהתבצעה, רביע טען כי חלק מביצוע העסקה בוצע בנוכחות נסר. בנוסף, טען כי רביע מסר כי העורר נתן לו בתמורה לקרלו "חתיכת ברzel ללא הדק", ומשכך - ובהתאם לחוות דעת מומחה שהוגשה - אין לראות במה שהעביר העורר לרבייע כנשך שיש בכוחו להמית.

8. משעניתי בחומר הראות שהובא לפני, סבורני כי דין הטענות הנוגעות לעצמת הראות הנוגעות לaiישום הראשון להידחות. התשתית הראייתית ביחס לaiישום הראשון נשענת בעיקרה כאמור על הودעת רביע במשפטה, שמננה עולה כי מכיר לעורר נשך מסווג "קרלו"; וכי לאחר דין ודברים בין לבין העורר, קיבל בהמשך מהעורר אקדח "שחסר לו ידית והדק" בתמורה לנשך ה"קרלו". כך ציין רביע בחקירה:

"מחמד שלआיטה [העורר - ע' פ'] בא אליו לבייט [...] סיכמנו שאנו מוכר לו אותו [את ה"קרלו"] - ע' פ' ב-7,000 ₪ הוא לא שילם לי באותו רגע ואמר לי שיבדק אותו ואחריו זה ישלם לי עבורו, אחריו חודש [...] [העורר - ע' פ'] אמר לי שישלם לי 6,000 ש"ח עבורו ואחריו עוד וויכוחים [כך במקור - ע' פ'] אמר שישלם לי 3,500 ₪ עבור הקarlo, סירבתי לזה ועוד אמר לי שייתן לי נשך אחר במקום, הלכתי אליו לרתף [...] וזה הציע לי אקדח שהוא דומה לגלאק לפי מה שהבנתי ממנו ואמיר שחסר לו ידית והדק ושיכול LSD לסדר לו בקלות, הסכמתי שאקח את האקדח במקום [עבורו - ע' פ'] הקarlo [...] אחרי כמה ימים התקשר אליו [העורר - ע' פ'] ואמר לי שסידר לי את האקדח ובא אליו לבייט והביא לי אותו, הוא הביא אותו בטור שקייט, אקדח בצלע כסף לכיוון השחורה, צבע מקורי של ברzel, וכך שאמיר מוקדם אכן הביא לי אקדח בלי ידית ובלי הדק, לקחתי ממנו את האקדח והסתתרתי בערימת העצים באזורי הבית שלי בשכונה [...] אחרי זה העברתי את הנשך למקום מסוים אחר בין ערימות אבניים למרחק של כמה מטרים מהבית שלי, האקדח נמצא שם עד היום" (הודעתו של רביע מיום 5.4.2017 שעה 13:41 ש' 62-79; ההדגשות הוספו - ע' פ').

מדובר אלה של רביע בחקירהו עולה אפוא כי העורר העביר אליו בתמורה ל"קרלו" אקדח ללא הדק. חומר החקירה כולל שני חיזוקים חיצוניים לגרסתו זו של רביע, כמפורט להלן.

9. ראשית, תיארו האמור מעלה של רביע ביחס לאקדח ללא הדק שהעביר אליו העורר בעל קווי דמיון לכלי נשך שנמצא בירושתו של רביע בפועל, לאחר שבאים 5.4.2017 הסגיר האחרון כל' נשך שבו בירושתו (מספר ס"א - דז"ח מסכם חקירת מז"פ בתיק). ביחס לכל' נשך אלה שנתפסו אצל רביע, הוגשה חוות דעת מומחה של מעבדת נשך מיום 24.4.2017 (מספר ק"כ; להלן: חוות הדעת). באת כוח המשיבה טענה שמחאות הדעת עולה כי בין השאר נתפס אקדח מסווג "סירקיס" אשר מנגן הדק חסר בו, וכי יש בכך כדי לחזק את גרסתו של רביע. בא כוח העורר טען לפני כי מחאות הדעת עולה שביחד עם האקדח האמור, חסר הדק, נתפס גם חץ מתכתית - שלפי חוות הדעת הוא ככל הנראה הדק מאולתר שנitin להרכיב באקדח זה - ומכיון שמהודעתו של רביע עולה כי העורר העביר אליו אקדח ללא הדק, מבלי שציין מפורשות שהଉבר אליו גם הדק תואם - אין לראות בחוץ שהଉבר העורר לרבייע לכלי נשך שיש בכוחו להמית אדם. בעניין זה טענה המשיבה כי מעדותו של רביע מיום 5.4.2017 שהובאה לעלה עולה כי העורר אמר לרבייע ש"יסדר" לו את הנשך, וממנה ניתן ללמידה כי העורר ככל הנראה העביר אל רביע בהמשך הדק מאולתר - כפי

זה שacon נתפס אצל רבע בהמשך.

10. כפי העולה מחוות הדעת האמורה, בצדד לאקדח ה"סירקיס" שנתפס, נמצא גם חפץ מתכת. לפי חוות הדעת, חפץ מתכת זה הוא ככל הנראה הדק מאולתר שניתן להרכיב באותו אקדח "סירקיס" שנמצא; ושילובם של השניים, הוא "כל נשק יורה ובכוו להמית אדם". בנסיבות אלו, שבהן עולה מחוות הדעת כי שלובם של השניים הוא בגדר כל נשק, אין מוצא להידרש לטענות הצדדים האמורות ביחס להדק, ואלו תידונה ותתבררנה לאשרו לפני בית המשפט בהליך העיקרי. בשלב זה, די שaczin כי לא מצאתי שיש בענות העורר כדי לסתור קיומה של התשתית הראיתית שהוזגה, וזאת בשים לב לחיזוק הנוסף שלו אפנה להלן.

11. שנית, נסר אישר בחיקירתו כי הוא זה שאיתר את העורר כקונה לנשק מסווג "קרלו" שהוא ברשותו של רבע. כך ציין נסר בחיקירתו בעניין זה:

"שאלה [חוקר - ע' פ']: האם הרוחות כספ' עברו התיווך בין מוחמד שלاعتה לבין רבע חוסין בקניית נשק הקרלו מרבייע?

תשובה [נסר - ע' פ']: רק קשרתי ביניהם ולא הרוחתי כספ' (הודעתו של נסר מיום 13.4.2017 שעה 20:03 ש' 63-62).

בא כוחו של העורר טען כי נסר בחיקירתו הציג עצמו כמי שלא היה מעורב ומעוררת בפרטן עסקת מכירת הקרלו מאת רבע אל העורר, אלא אף תיווך בין השניים, וכי גרסתו זו של נסר עומדת בסתריה לחיקירתו של רבע מיום 5.4.2017 שבמסגרתה ציין כי בעסקה שבה מכר רבע לעורר את הקרלו נכון גם נסר (הודעתו של רבע מיום 5.4.2017 שעה 13:41 ש' 62).

12. אכן, אף שנסר התייחס לכך שתיווך במכירת הקרלו מאת רבע לעורר, הוא לא ציין שנכח במהלך בפועל של עסקה זו, כפי שעולה מגרסתו של רבע. עם זאת, נסר ציין מפורשות בחיקירתו כי אכן זוכר האם נכון במהלך כל הפגישה בין רבע לבין העורר (הודעתו של נסר מיום 18.4.2017 שעה 14:24 ש' 43-38), ואף ציין כי אכן זוכר במידען האם העסקה זו נערכה בשנת 2014 או שנה עד שנתיים קודם לכן (הודעתו של נסר מיום 18.4.2017 שעה 14:24 ש' 33-30). בשלב דינוי זה, מקובלת עלי עדמת באת כוח המשיבה כי אין לזקוף לחובתו של נסר את העובדה שצין כי ישנים פרטיטים שלא זכר בביבורו (ואף יתכן כי הדבר מחזק את מהימנותו). בנוסף, מילא גרסתו של נסר עודה תומכת בהתרחשויות המתוארות בגרסהו המפלילה של רבע, שענינה קיומה של עסקה למכירת נשק "קרלו" מאת רבע אל העורר. עולה אפוא כי התשתית הראיתית מבוססת ברמה לכואורית והיא עקבית במובן זה שהיא מגלה למצער "גראן קשה" של התרחשויות האירועים המתוארים (השו ע' פ' 13/7880 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 36 (11.5.2015)). הכרעה בשאלות של משקל ומהימנות גרסותיהם של רבע ונסר מסורה לבית המשפט הדיון בהליך העיקרי, ולא שוכנעתי כי בשלב זה יש בכוחן של טענות העורר להצביע על חולשה ממשית בגרסהותיהם.

לסיכום נקודה זו, על רקע המקובץ, לא מצאתי להתערב במסקנת בית המשפט המחויז שלפיה קיימות ראיות לכואורה נגד העורר בכל שאמור לאיום הראשון.

13. גם לעניין האישום השני – שכאמור לעיל עניינו במכירת שתי מחסניות ומאות כדורים התואמים לאקdash זה מהעורר אל נסר – סבורני כי קיימת תשתיית ראייתית לכואורית. אישום זה נסמך בעיקרו על הודעתו של נסר כי רכש מהעורר 10 קופסאות כדורים שהכילו 50 כדורים כל אחת, וכן שתי מחסניות. נסר ציין כי העבר את אלה לרבע, וכי האחרון נזקק להם משומם שרכש קודם לכן מנסר אקdash מסוג "FN". כך ציין נסר בחקירה:

"פניתי לרבע ואמרתי לו שיש לי אקdash מסוג fn [כך במקור – ע' פ'] שעולה 20,000 ₪ כי רציתי להרוויח על העסקה הזאת, רביע הסכים [...] נסעתי לרכיבי לבתו של רביע חוסין ומכרתי לו אותו ב-20,000 ₪ [...] פניתי למحمد שלאלעתה תושב סחנין בן 27 ושאלתי אותו אם יש תחמושת 9 מ"מ והוא אמר לי שיש לו כדורים במחיר של 350 ₪ לקופסה שיש בה 50 כדורים 9 מ"מ, ובהמשך יסדר לי את המחסניות, קניתי ממحمد שלאלעתה 10 קופסאות כדורים זאת אומרת 500 כדורים 9 מ"מ בסך 3,500 ₪, את כל הcadorsים העברתי לרבע חוסין באותו מחיר שקניתי ממحمد שלאלעתה [...]. אחרי כשבוע מhammad שלאלעתה התקשר אליו ואמר לי שהשיג שתי מחסניות ריקות של fn במחיר של 800 ₪ למחסנית, לקחתתי מרבע 1,600 ₪ וקניתי ממحمد שלאלעתה את המחסניות" (הודעתו של נסר מיום 13.4.2017 שעה 17:15 – ש' 17:15).

רביע אישר בחקירה כי רכש מנסר אקdash מסוג FN בעלות 20,000 ש"ח (מחיר זהה לזה שציין נסר) ואישר כי בิกש מנסר שתי מחסניות נוספת ותחמושת לאקdash. לדבריו, נסר הביא לו שתי מחסניות נוספות ושתי קופסאות של כדורים שהכילו בסך הכל 100 כדורים. כך ציין רביע בחקירה:

"שאלה [חוקר – ע' פ']: מאיפה רכשת את המחסניות שנמצאו יחד עם האקדחים?

תשובה [רבע – ע' פ']: בسنة 2013 כשישבתי עם חבר שלי נסר חליפה [נסר – ע' פ'] ולא זוכר אייפה נפגשנו ביקשתי ממנו שיארגן עבורו נשק לשימירה על הצד, הוא אמר שיארגן לי ואחרי מספר ימים הוא הביא לי אקdash מסוג(fn) במקור – ע' פ'] שחור ומחסנית, לא ידוע מאיפה הביא לי את הנשק, שילמתי לו את הנשק, 20,000 ₪ במזומן, הוא הביא לי אותו עד הבית [...] באותו ערב ביקשתי מנסרי עוד שתי מחסניות והוא הביא לי שתי מחסניות ריקות ועוד שתי קופסאות כדורים שבכל קופסה 50 כדורים 9 מ"מ, שילמתי עבור שתי המחסניות והcadorsים 1,200 ₪ והחכתי אותם" (הודעתו של רביע מיום 5.4.2017 ש' 120-127).

14. העורר סבור כי הפערים ביחס לכמות הcadorsים שנרכשה על פי כל אחת מהgresאות פוגע במתינות הגרסאות בכללותה. כמו כן, העורר הצבע כי מחקירתו של נסר עולה כי העורר "התעסוק" רק בעסקת נשק אחת של קנית נשק מסוג "STAR" (הודעתו של נסר מיום 27.4.2017 ש' 16:43-53); וכי בחקירהו של נסר על סתרות, שכן בתחליה בחקירותיו סיפר כי קנה את המחסניות האמורות מגורם בגדרה המערבית, ואילו בהמשך טען כי רכש אותן מהעורר, כאמור. לטענת העורר, יש באמור כדי לשמות את התשתיות הראייתית הנוגעת לאישום השני בכללה.

15. דין הטענה להידחות. עניינו הרואות, כי חurf ההתייחסות השונה לכמות הcadorsים, נסר ורביע מתארים אירע זהה בעיקרו ובמכלול מאפייניו. סבורני כי אין בשווי שעליו מצבע העורר בין גרסותיהם של נסר ורביע כדי לפגום בסיפור העיקרי – שניהם מתארים באופן דומה עד מאד – שעניינו מכירת המחסניות בעבר אקdash FN שנקנה קודם לכן

במבחן שאישרו שניהם. בדומה לטענות העורר האחרות שנוגעות לסתירות ופערם בין גרסותיהם של רביע ונסר – טענות אלו נוגעות למהימנות הודעתותם במשפטה, שאלת אשר תלובן במסגרת ההליך העיקרי. דעתו היא כי זהות הרבה שקיימת בין פרטיהם רבים בגרסהיהם של השניים, מחזקת את הגרסאות ועומדת ברף הנדרש – בשלב דין זה – לקיומן של ראיות לכואורה ביחס לאיושם השני.

האיושם השלישי

16. בדומה, גם ביחס לאיושם השלישי מכוננות טענות העורר לשאלת מהימנות גרסותיהם של רביע ונסר. איושם זה נסמן בעיקר על גרטתו של רביע, אשר מצין כי פנה לנסר ובקש למצוא קונה לאקדח זה:

"אחרי זה כשה賓 מhammad שלआטה שאני כועס עליו על התקרגיל שעשה לי התקשר אליו ובקש ממני לפגוש אותו בرفת שלו בסחנון, הלכתי בלבד לשם והוא הציע אקדח 9 מ"מ מסוג 'חלוואני' שהוא תוצרת מצרים ול' [כך במקור – ע' פ'] שאני יכול להרוויח כמה אלפי שקלים על האקדח הזה כדי לפצוץ את עצמו על העסקה שהיתה לי אליו [...] הוא שכנע אותו ללחוץ את האקדח תמורה 14,000 ל"נ, הלכתי לבית ויסדרתי לו את הכסף והתקשרתי אליו ואמרתי לו שהכסף מוכן והוא הביא לי את האקדח עד הבית [...] אחרי מספר ימים פנה אליו נסרי חילפה ובקשתי ממנו שיארגן לי קונה לאקדח [...] אחרי מספר ימים פנה אליו נסרי חילפה ואמר לי שיש בחור מבית זריר שמעוניין לקנות את הנשק [...] נסרי סגר עם הבוחר שמכור לו את האקדח ב-17,000 ל"נ, נסרי לкуп ממני את האקדח יחד עם עוד 25 כדורי 9 מ"מ [...] אחרי כמה ימים נסרי התקשר אליו ואמר לי שהבחור מזריזר התקשר אליו ואמר שיש לו בעיה עם האקדח שהוא לא יורה ונתקע" (הודיעתו של רביע מיום 5.4.2017 ש' 13:41 – 95-80).

מחקרים של נסרי עולה חיזוק לגרסתו של רביע, שכן במהלך מחלוקת נסרי כי מכיר אקדח "חלוואני" ל"אבו אמר מזריזר", תוך שימוש מחייב זהה של האקדח:

"בשנת 2015 פנה אליו רביע חוסיין ואמר לי שיש לו אקדח מסווג חלאוני תוצרת מצרים וביקש שארגן לו קונה לנשק זהה והוא ביקר 16,000 ל"נ עבור האקדח, לפני זה מישחו בשם אבוי אמר מזריזר [...] ביקר ממני שארגן לו אקדח, ابو אמר פנה אליו [...] אחרי הפינה של רביע התקשרתי לאבוי אמר ואמרתי לו שיש לי בשבילו אקדח מסווג חלאוני שעולה 17,000 ל"נ, אמרתי לו אלף ל"נ יותר مما שדרש רביע כי רציתי להרוויח כסף העסקה, ابو אמר אמר לי שההוא מעוניין לרכוש את האקדח ושאני אביא לו אותו [...] בכניסה לבית זריר רביע העביר לרכב שלי את האקדח ונסע אחריו הרכבו [כך במקור – ע' פ'] ואני נפגשתי עם ابو אמר ומסרתי לו את האקדח ונתן לי 17,000 ל"נ וכשגענו לדיר חנא מסרתי לרבע את הכסף ורביע נתן לי אלף ל"נ רווח שלי על העסקה. אחרי כמה ימים התקשר אליו ابو אמר ואמר [כך במקור – ע' פ'] לי שיש בעיה במחסנית של האקדח כי היא לא מחזיקה כדורים בתוכה" (הודיעתו של נסרי מיום 13.4.2017 ש' 17:15 – 81-92. ראו גם הודיעתו של נסרי מיום 13.4.2017 ש' 20:03 – 89)

העורר טען כי קיימות סתירות בין גרסאותיהם של רביע ונסר בתיאור האירוע נושא האישום השלישי, שמוצאות ביטוי לכך רביע טען שמכירת נשק ה"חלוואני" נעשתה בשנת 2016, ואילו נסרי ציין שזו נערכה במהלך 2015 (הודיעתו של נסרי מיום 18.4.2017 ש' 14:24 – 72-74); וכי נסր, בשונה מרבע, לא הזכיר בחקירתו מחסנית הקשורה לנשק ה"חלוואני". אני סבור כי יש בטענות אלו כדי לגורע מהקביעה כי קיימת תשתיית ראייתית לכואורת המسفיקה בשלב

הדין הנוכחי. בעניין זה, מקובלת עלי קביעתו של בית המשפט המחויז כי, כפי שעה מעדויות רביע ונסר שהובאו כלשון לעיל, סיפור מכירת האקדח נושא האישום השלישי – תוך תיאור סוגו, מחירו והקונה – נזכרים כולם באופן דומה בגרסאות רביע ונסר, באופן המחזק את משקלן הLEGAL. בנוסף, גם תיאור קיומן של תקלות באקדח לדידו של הקונה, מוצלב בין גרסאותיהם של רביע ונסר. לדידי, די בקרבה המתוארת בין הגרסאות כדי לעלות כדי ראיות לכואורה להוכחת המוחיש לעורר כנדרש בשלב דין זה.

האישום הרביעי

17. בכל האמור באישום הרביעי, כפי שצינו לעיל, בשונה משלשות האישומים הראשונים, התשתית הראיתית הנוגעת לאישום זה נשענת על עדותם של נסר בלבד ואין בנמצא ראייה עצמאית מחזקת נוספת. בנסיבות אלו, ובשים לב למסקנות האמורה ביחס לתשתית הראיתית הLEGAL בקשר לשלשות האישומים הראשונים, אין מוצא להודר לשאלת עצמת הראיות לכואורה ביחס לאישום הרביעי – ומבליל שאבוי כל עמדה לגופם של דברים – שכן אין בכך כדי להעלות או להוירד בכלל הקשור לשאלת מעצרו של העורר עד לתום ההליכים, וטענות הצדדים בעניין האישום הרביעי תיבנה במסגרת ההליך העיקרי.

אם נסכם בדברינו עד כה, לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ובחנתי את חומר הראיות שהוגש על ידי המשיבה, הגעת למסקנה כי קיימת ישן ראיות לכואורה להוכחת שלשות האישומים הראשונים בכתב האישום עצמה שיש בה כדי להביא למעצרו של העורר עד לתום ההליכים. עוד ראוי לציין כי נוסף על התשתית הראיתית הLEGAL ביחס לשלשות האישומים הראשונים שעלה עמדנו, יש להוסיף את טענות באת כוח המשיבה ביחס לגרסה שהציג העורר בחקירהו, וביניהן טענה המשיבה כי בעוד שהעורר הבהיר כי מספר הטלפון של רביע ונסר שמורים בטלפון האיש שלו, נמצא בהמשך כי אלה אכן שמורים בטלפון האיש שלו כאמור, בגין לדבריו בחקירה (הודיעו של העורר מיום 25.4.2017 שעה 15:20 ש' 52-51, והמסמך הצמוד לה; הודיעו של העורר מיום 26.4.2017 שעה 15:54 ש' 29-29, והמסמך הצמוד לה; מסמך קכ"א בתיק החקירה).

18. באשר לטענות העורר בעניין קיומה של אכיפה בררנית, דין הטענה להידחות בשלב הדיון הנוכחי והוא יכול להתרבר במשפט בהליך העיקרי, וזאת מבלתי שاكتבע מסמורות לגופם של דברים. בכלל, העלתה טענת הגנה מן הצדוק מהסוג של אכיפה בררנית תישא במסגרת ההליך העיקרי, גם שאין לשלול לחוטין את האפשרות להעלתה במסגרת ההליך המערץ (בש"פ 4068/15 מלכה נ' מדינת ישראל, פסקה 25 (22.6.2015); בש"פ 7148/12 כנאה נ' מדינת ישראל, פסקה 26 (14.10.2012)). במקרה שלפני העורר לא עמד בפני המשוכה הראשונה העומדת לפני, שבמסגרתה עליו להציג כי בנסיבות העניין הבדיקה שננקטה בין לבין מעורבים אחרים בפרשה היא שרירותית ובלתי מוצדקת (שם, פסקה 21). לא עלה בידי העורר הציג ביסוס מספק לשם בירור טענתו זו במסגרת ההליך המערץ, וזה תידין לפני בית המשפט דין בהליך העיקרי.

חולפת מעצר

19. העורר סבור כי שגה בית המשפט המחויז שכלל לאבחן את אפשרות שחרורו לחולפת מעצר שיש בידו להציג וمبקש כי אורוה על קבלת תסקירות מעצר בעניינו. לא ראוי לשנות ממסקנה זו של בית המשפט המחויז. עבירות נשחק לפי סעיף 144 לחוק הלא "עבירות ביטחון" כהגדרתה בסעיף 35(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה –

מעצרים), התשנ"ז-1996 (להלן: חוק המעצרים), והוא מקימה עילת מעצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק זה. בנוסף, במרקחה דן קיימת עילת מעצר נוספת נוספת לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים, נוכח המ██ונות הנשקפת מהעורר. כאמור, כלל הוא ש██ונות הנובעת מעבירות נשק היא כזו אשר כולל כזו שלא ניתן לאוון באמצעות חלופה מעצר, ובית המשפט יעדר לשחרור לחלופה אך במרקחים חריגים (בש"פ 6837/13 חרבות נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (28.10.2013)). הדברים האמורים יפים גם למעצר בפיקוח אלקטרוני, כפי שמורה סעיף 21(א) לחוק המעצרים. זאת ועוד, כאשר בית המשפט סבור כי עילת המעצר היא בעוצמה כה גבוהה עד כי לא ניתן יהיה לאוינה בדרך של חלופה מעצר, מתייתר הצורך בחינת חלופות מעצר קונקרטיות ומילא אין צורך להורות על עירicht תסוקיר מעצר (בש"פ 6120/14 ברקאת נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (23.9.2014)). בית המשפט המחויז סבר כי ניכר מהראיות כי לעורר נגישות לכלי נשק מגוונים ומדובר במילוי ש██ונות גבוהה, ומשכך אין טעם לנשות לאתר חלופה מעצר בסביבות המקרה דן, בשים לב לעילת המעצר הסטטוטורית האמורה. לא ראוי להתערב בקביעתו זו.

סיכום של דברים: שוכנעתי כי די בראיות הקיימות כדי להקים תשתיית ראייתית למעצר העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, וכי אין מקום להורות על בחינת חלופה או מעצר בפיקוח אלקטרוני. העරר נדחה אפוא.

ניתנה היום, ד' בסיוון התשע"ז (29.5.2017).

שפט